

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212770
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212770.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporkyňi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/162/2012-46 zo dňa 15.10.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa pre porušenie práva na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol, pretože návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný. Konštatoval, že o námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 11. 10. 2012 č. k. 43NcC/242/2012 tak, že zákonnú sudkyňu v tejto veci nevylúčil z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Skutočnosť, že navrhovateľ s rozhodnutím Krajského súdu nie je spokojný a preto podal sťažnosť na Ústavný súd SR, nie je podľa okresného súdu dôvodom na prerušenie konania a to aj vzhľadom k tomu, že Najvyšší súd SR už v obdobnej veci týkajúcej sa tých istých účastníkov ako v tejto veci vyslovil názor, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo (3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013). Subjektívny názor účastníka konania nezakladá bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O. s. p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej je odporcom súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo, rovnako nie je dôvodom na vylúčenie sudcu ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č.514/2003 Z. z. O námietke zaujatosti navrhovateľa bolo rozhodnuté v súlade so zákonom, preto podľa nie je daný dôvod na prerušenie konania

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Uviedol, že riadne a včas požiadal o prerušenie konania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Už v návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že

sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Zákonná sudkyňa Okresného súdu Rimavská Sobota v tejto veci má podľa navrhovateľa pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno podľa navrhovateľa vzhliadnuť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude podľa navrhovateľa zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu odporkyňou podané nebolo.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v rozsahu odvolania navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré označil navrhovateľ za nesprávne, malo byť zasiahnuté podľa navrhovateľa do jeho základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu, osobitne do práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), do práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do jeho základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Navrhovateľ k návrhu na prerušenie konania pripojil fotokópiu ústavnej sťažnosti, v ktorej tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43NcC/577/2012 boli porušené jeho základné práva a slobody.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. prerušiť. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom Najvyšší súd ČR vyslovil názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť navrhovateľovi spôsobená škoda.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ktorej kópiu pripojil navrhovateľ k návrhu na prerušenie konania sa týka uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43NcC/577/2012, teda iného uznesenia ako je uznesenie, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej v tomto konaní. Bez ohľadu na uvedené odvolací súd uvádza, že okresný súd správne rozhodol, keď návrh na prerušenie konania zamietol, pretože nebol dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., nakoľko otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou navrhovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedené vyplýva aj z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013 a sp. zn. I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými Ústavný súd SR sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici (ktorými krajský súd ako súd nadriadený o návrhu navrhovateľa na vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania

a rozhodovania veci rozhodol tak, že nevyhlásil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci) odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správneému záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O. s. p. nie je dôvodný, preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.